

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814211235
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814211235.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: R. G., nar. XX.X.XXXX, bytom M., H. XXX/X, právne zastúpeného JUDr. Jánom Lackom, advokátom v Kaniaňke, Bojnická cesta 28/5, proti odporcom: v 1/ R. R., nar. 4.X.XXXX, bytom Y. - N. č. XXX, právne zastúpenej JUDr. Annou Mokrou, advokátkou v Prievidzi, Švéniho 3E/5, 2/ malol. A. G., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. - N. č. XXX, zastúpenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi ako kolíznym opatrovníkom, v konaní o zapretie otcovstva, na odvolanie odporkyne 1/ proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 8. decembra 2014, č. k. 5C/92/2014-57, v senáte, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou rozhodol o povinnosti odporkyne 1/ nahradiť navrhovateľovi trovy konania **m e n í** tak, že odporkyňa 1/ **j e p o v i n n á** nahradiť navrhovateľovi trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 170,67 eur a iných trov v sume 133,- eur, teda trovy konania v celkovej výške 303,67 eur, ktoré jej súd povoľuje splácať v mesačných splátkach po 20,- eur, zročných vždy do posledného dňa v mesiaci, so zročnosťou prvej splátky do posledného dňa v mesiaci nasledujúceho po právoplatnosti tohto uznesenia a to na účet právneho zástupcu navrhovateľa s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žiadny z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že navrhovateľ R. G., nar. XX.X.XXXX, nie je otcom mal. odporkyne v 2/ A. G., nar. XX.X.XXXX, z matky - odporkyne v 1/ R. R., nar. X.X.XXXX. Štátu náhradu trov konania voči odporcom v 1/ a 2/ nepriznal. Odporkyňu 1/ zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 341,34 eur a iných trov v sume 266,- eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Jána Lacku v mesačných splátkach po 33,- eur, vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. Navrhovateľovi náhradu trov konania voči mal. odporkyňi 2/ nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcom 1/ a 2/ domáhal určenia, že nie je otcom mal. odporkyne v 2/. Návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou v 1/ mal intímny vzťah asi 2 roky počnúc od februára 2011 do začiatku februára 2013, kedy mu oznámila, že ich vzťah ukončuje, pretože si nerozumie s jeho rodičmi. Neskôr obnovili intímny vzťah koncom apríla 2013. Vtedy sa mu odporkyňa 1/ rade priznala, že mala intímny vzťah aj s iným mužom. Hoci ho táto správa rozrušila, odpustil jej a naďalej udržiavali spolu vzťah. Koncom mesiaca jún 2013 mu oznámila, že je tehotná a otcom dieťaťa je on. Po narodení dieťaťa na matrike v Bojniciach uznal k nemu svoje otcovstvo. Po narodení dieťaťa odporkyňa v 1/ voči nemu zmenila svoje správanie a on sa od iných ľudí začal dozvedať, že asi nie je otcom mal. A., preto sa rozhodol dať urobiť testy DNA na potvrdenie

jeho otcovstva. Na základe výsledkov vyšetrenia bolo zistené, že jeho otcovstvo k dieťaťu je so 100% pravdepodobnosťou vylúčené. Odporkyňa v 1/ potvrdila skutočnosti uvádzané navrhovateľom týkajúce sa trvania ich známosti, ako aj jej intímneho charakteru. Uviedla, že na začiatku apríla 2013 mala intímnu známosť s iným mužom, určite nemala však intímnu známosť s iným mužom v máji 2013. So zapretím otcovstva k dieťaťu súhlasila. Kolízny opatrovník mal. odporkyne v 2/ v konaní navrhol vykonať znalecké dokazovanie na potvrdenie alebo vyvrátenie otcovstva navrhovateľa. Na základe výsledkov znaleckého dokazovania navrhol, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa s odkazom na ust. § 92 ods. 2, § 93 ods. 1 Zákona o rodine považoval návrh navrhovateľa za dôvodný. V konaní bolo nepochybne preukázané, že mal. odporkyňa v 2/ sa narodila dňa 18.2.2014, otcovstvo navrhovateľa k nej bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov. Nárok na zapretie otcovstva si navrhovateľ uplatnil v lehote podľa § 93 ods. 1 Zákona o rodine. Z výsledkov znaleckého dokazovania z odboru genetiky, bolo nepochybne preukázané, že otcovstvo navrhovateľa k mal. odporkyni v 2/ je potrebné považovať za jednoznačne vylúčené. Rovnaký záver vyplynul aj z výsledkov vyšetrenia spoločnosti MedGene s.r.o., z čoho vyplýva, že navrhovateľ nemôže byť v žiadnom prípade biologickým otcom mal. odporkyne v 2/, preto návrhu vyhovel.

Ďalej súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že v konaní vznikli štátu trovy spojené s vyplatením časti odmeny znalca za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 288,14 eur. Podľa výsledku konania by v súlade s ust. § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku mali tieto trovy nahradiť neúspešní účastníci, t.j. v danom prípade odporkyňa v 1/ a mal. odporkyňa v 2/. Keďže u oboch sú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov (odporkyňa v 1/ je t.č. na rodičovskej dovolenke, jej príjem tvorí len rodičovský príspevok a prídavok na dieťa; odporkyňa v 2/ je mal. dieťa, ktoré nemá vlastný príjem ani majetok, je výživou odkázané na rodičov), súd rozhodol tak, že štátu náhradu trov nepriznal. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, s odôvodnením, že v konaní mal navrhovateľ plný úspech, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 341,34 eur (4 úkony právnej pomoci po 61,87 eur, 4 x paušál po 8,04 eur, náhrada cestovného na trase Kaniačka - Prievidza a späť dňa 18.8.2014 v sume 4,08 eur a dňa 8.12.2014 v sume 4,02 eur, náhrada za stratu času za 4 polhodiny po 13,40 eur) a iných trov v sume 266,- eur (66,- eur - zaplatený súdny poplatok za podaný návrh na začatie konania + 200,- eur zaplatený preddavok na znalecké dokazovanie). Súd prihliadol na súčasnú finančnú a sociálnu situáciu odporkyne v 1/ a umožnil jej náhradu trov konania navrhovateľovi splácať v mesačných splátkach po 33,- eur v súlade s ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Odporkyňa v 1/ žiadala, aby súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považovala to, že pokiaľ mal navrhovateľ záujem o určenie otcovstva, mal to riešiť po dohode s odporkyňou v 1/ a nie bez jej vedomia. Podľa nej, v konaní nedošlo v dôsledku jej správania k ich navýšeniu a poukázala tiež na to, že o dieťa sa stará sama, okrem rodičovského príspevku nemá iný príjem, finančne jej pomáhajú rodičia, preto zaplataenie trov konania by pre ňu znamenalo neprimerane tvrdý zásah do jej ekonomickej situácie. Súd však dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné aplikovať ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku nezistil. Podľa názoru súdu nebolo možné predísť súdnemu konaniu správaním navrhovateľa, nakoľko zapretie otcovstva je možné len na základe rozhodnutia súdu. Navrhovateľ v konaní predložil dôkaz preukazujúci vylúčenie jeho otcovstva k mal. odporkyni v 2/, ktorý bol založený na analýze DNA, tento však odporkyňa v 1/ spochybnila; tvrdila, že len navrhovateľ môže byť otcom mal. odporkyne v 2/, z ktorého dôvodu súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie, ktorým sa trovy v konaní značne navýšili a ktoré potvrdilo tvrdenie navrhovateľa a závery vyšetrení, ktoré súdu predložil. Odporkyňa 1/ si musela byť vedomá toho, že ako otec dieťaťa pripadá do úvahy okrem navrhovateľa aj iný muž, napriek čomu však popierala, že otcom mal. A. môže byť niekto iný ako navrhovateľ. Jej postoj v konaní si vyžiadala vykonanie ďalšieho dokazovania a tým aj navýšenie trov v konaní. O náhrade trov konania navrhovateľa voči mal. odporkyni 2/ bolo rozhodnuté podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že navrhovateľovi súd náhradu trov konania voči odporkyni 2/ nepriznal, pretože prihliadol na to, že je mal. dieťaťom vo veku 1 roka, nemá žiaden majetok ani vlastný príjem, výživou je odkázaná na svojich rodičov, resp. v danom prípade na matku.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou súd zaviazal odporkyňu 1/ nahradiť trovy konania navrhovateľovi v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla odporkyňa 1/ prostredníctvom právnej

zástupkyne a žiadala odvolací súd o jeho zmenu, a to tak, že aplikovaním ust. § 150 O.s.p., ktorého sa domáhala už v priebehu prvostupňového konania, nebude navrhovateľovi náhrada trov konania priznaná. Dôvodila nesprávnym právnym posúdením veci v tejto časti zo strany súdu prvého stupňa, čím uplatnila dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Poukázala na to, že otcovstvo k dieťaťu bolo určené súhlasným vyhlásením obidvoch rodičov a pokiaľ navrhovateľ mal pochybnosti o svojom otcovstve, mal tento test urobiť v súčinnosti s odporkyňou 1/, nie bez jej vedomia, pretože ona sa o tom dozvedela až z návrhu na zapretie otcovstva podaného v danej veci. Jeho postup považuje za neetický a neštandardný, napriek tomu už vo vyjadrení k podanému návrhu zo dňa 14.07.2014 s návrhom súhlasila a navrhla súdu vydať rozsudok, ktorým bude otcovstvo vo vzťahu k navrhovateľovi zapreté. Rovnako tieto skutočnosti uviedla aj na pojednávaní dňa 18.08.2014. Napriek tomu súd pojednávanie odročil na návrh kolíznej opatrovníčky, ktorá žiadala, aby bolo vykonané ďalšie znalecké dokazovanie. Zhodne aj na pojednávaní dňa 08.12.2014 s návrhom súhlasila a uviedla, že zabrániť konaniu bolo možné tak, že odporca to mal riešiť po dohode s ňou a nie bez jej vedomosti požiadal o testy otcovstva. Podľa jej názoru, k navýšeniu trov konania nedošlo pre jej správanie. V uvedených skutočnostiach videla dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by na náhradu trov konania navrhovateľovi nemala byť zaviazaná, naviac je samoživiteľkou, o dieťa sa stará sama, okrem rodičovského príspevku nemá iný príjem, ani majetok.

Navrhovateľ nevyužil zákonnú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti, ktorou rozhodol o povinnosti odporkyne 1/ nahradiť trovy konania navrhovateľovi, je potrebné podľa § 220 O.s.p. zmeniť, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1). Rozsudok v jeho ostatných častiach nepreskúmaval, pretože vo vzťahu k nim nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

V preskúmvanej veci ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia, bol v konaní v celom

rozsahu úspešný navrhovateľ, preto súd prvého stupňa správne právne posúdil, že vychádzajúc zo zodpovednosti za výsledok konania, tomuto prináleží právo na náhradu trov konania, vychádzajúc z ust. § 142, ods. 1 O.s.p..

Rovnako správne ustálil výšku jeho trov, ktoré mu v konaní vznikli, ktoré pozostávajú

z trov právneho zastúpenia v sume 341,34 eur (4 úkony právnej pomoci po 61,87 eur, 4 x paušál po 8,04 eur, náhrada cestovného na trase Kaniaňka - Prievidza a späť dňa 18.8.2014 v sume 4,08 eur a dňa 8.12.2014 v sume 4,02 eur, náhrada za stratu času za 4 polhodiny po 13,40 eur) a iných trov v sume 266,- eur (66,- eur - zaplatený súdny poplatok za podaný návrh na začatie konania + 200,- eur zaplatený preddavok na znalecké dokazovanie).

Súd prvého stupňa odporkyňu 1/ zaviazal k plnej náhrade trov konania navrhovateľovi, s odôvodnením, že nezistil okolnosti hodné osobitného zreteľa, umožňujúce aplikáciu ust. § 150 O.s.p. (ktorej sa táto domáhala), súčasne však podľa názoru odvolacieho súdu rozporne s predchádzajúcim záverom, konštatujúc, že sú u nej predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, túto nezaviazal k náhrade trov konania štátu.

Podľa § 150, ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom, alebo sčasti priznať. Súď prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Aplikácia ust. § 150 O.s.p., pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady, na priznanie náhrady trov konania, avšak súď dôjde k záveru,

že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom, alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach, na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa, treba prihliadnúť na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov, k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Ust. § 150 O.s.p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie. Nemožno si ho vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek, bez zreteľa na základné zásady rozhodovania, o trovách konania.

V sporovom konaní, ako je tomu nepochybne aj v preskúmvanej veci, sa povinnosť nahradiť trovy konania, spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Vychádzajúc z tejto zásady, ako súd zistil z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, aj prvostupňový súd zaviazal odporkyňa 1/ , za použitia § 142 ods. 1 O.s.p. nahradiť trovy konania, úspešnému navrhovateľovi. Tieto boli vyčíslené v zmysle vyhl.č. 655/2004 Z.z. (AT) a išlo o trovy, ktoré vznikli úspešnému navrhovateľovi v konaní, z titulu trov právneho zastúpenia, v sume 341,34 eur a z titulu iných trov vzniknutých v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku a zálohou na znalecké dokazovanie v sume 266,- eur, spolu teda v sume 607,34 eur. Odporkyňa 1/ sa už v prvostupňovom konaní aplikácie ust. § 150 O.s.p., domáhala. Zo skutočností uvedených v priebehu konania vyplynulo, že táto je t.č. na materskej dovolenke, poberá len materský príspevok v sume 204,20 eur, je nemajetná, vyživovaciú povinnosť má k jednému mal. dieťaťu. Keďže jej finančné prostriedky nepostačujú, finančne jej vypomáhajú rodičia. Je pravdou, ako uvádza v odvolaní, že od počiatku, teda potom, ako jej bol doručený návrh na zapretie otcovstva voči dieťaťu spolu s výsledkami ním zabezpečeného znaleckého posudku, teda už v písomnom vyjadrení k podanému návrhu doručenému súdu dňa 15.7.2014, závery znaleckého posudku nerozporovala, tieto akceptovala a súhlasila, aby súd rozhodol v zmysle podaného návrhu. Už v tom čase poukazovala na svoju osobnú, majetkovú a finančnú situáciu a skutočnosť, že pokiaľ by navrhovateľ bol s ňou spolupracoval a informoval ju o svojom úmysle dať vypracovať analýzu DNA, mohlo sa predísť trovám konania, minimálne v časti trov právneho zastúpenia. Tento svoj postoj odporkyňa 1/ nezmenila ani v priebehu konania, nové znalecké dokazovanie nežiadala, toto navrhoval kolízny opatrovník. Je však pravdou, že síce pripúšťala intímnu známosť aj s iným mužom, s ktorým mala vzťah pred navrhovateľom, podľa nej však v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa sa intímne stýkala výlučne s navrhovateľom. Skutočnosť, že kolízny opatrovník žiadal ďalšie znalecké dokazovanie, ktoré následne súd aj nariadil, si vyžiadalo navýšenie trov konania spočívajúcich vo vyplatenej znaleckej odmene, ako aj trov právneho zastúpenia, keďže sa uskutočnilo ďalšie pojednávanie.

Krajský súd preskúmaním veci dospel k záveru, že v danom prípade, sú splnené zákonné predpoklady preto, aby na náhradu trov konania, vo vzťahu k úspešnému účastníkovi, v tomto prípade navrhovateľovi, bolo aplikované ust. § 150 O.s.p. nie však v plnom rozsahu, tak, ako to v odvolaní žiada odporkyňa 1/, v dôsledku čoho, mu ako úspešnému účastníkovi prináleží čiastočná náhrada trov konania. Ako je uvádzané vyššie, ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania, mohol prihliadnúť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov. Posúdením všetkých okolností v preskúmvanej veci, odvolací súd dospel k záveru o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa, umožňujúcich súdu využiť tento výnimočný postup. Súd pri svojom rozhodovaní, vzal do úvahy jednak majetkové, sociálne a osobné pomery odporkyne, ako aj okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, ako aj postoj účastníkov v priebehu konania. Prihliadol na to, že odporkyňa 1/ poberá t.č. len materský príspevok, je nemajetná a sama vyživuje mal. dieťa. Nariadenie nového znaleckého dokazovania v konaní nežiadala, jeho vykonanie žiadal kolízny opatrovník, avšak bolo vykonané v záujme všetkých zúčastnených strán ktorý procesný postup súdu bol výsledkom jej rozporných tvrdení, keď závery navrhovateľom predloženého posudku síce nespochybnila, avšak súčasne v priebehu konania tvrdila, že v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa sa intímne stýkala výlučne s navrhovateľom, v dôsledku čoho si musela byť vedomá, s prihliadnutím aj na to, že bola v konaní tiež kvalifikovane zastúpená, že vzhľadom na tieto jej navzájom si odporujúce tvrdenia, k navýšeniu trov v konaní môže nariadením ďalšieho dokazovania prísť. Na druhej strane, i keď je pravdou, že zaprieť otcovstvo je možné len prostredníctvom súdneho rozhodnutia (takže nebolo možné sa súdnemu konaniu vyhnúť), možno odporkyne 1/ prisvedčiť v tom, že pokiaľ by navrhovateľ bol o svojom úmysle dať vypracovať analýzu DNA túto informoval a s jeho výsledkami ju pred začatím konania oboznámil, je dôvodné sa domnievať, že konanie by si nebolo vyžiadalo také navýšenie trov, aké v konečnom dôsledku vznikli. I keď je nepochybné, že finančná situácia odporkyne 1/ nie je priaznivá a odôvodňuje aplikáciu ust. §

150 O.s.p., nemožno na druhej strane spravodlivo žiadať od navrhovateľa, ako úspešného účastníka, s prihliadnutím aj na rozporné tvrdenia odporkyne pokiaľ ide o okolnosti rozhodujúce pre určenie otcovstva k mal. dieťaťu, aby trovy, ktoré mu v konaní vznikli, znášal v plnom rozsahu sám. Odvolací súd dospel k záveru, že v súlade s princípom spravodlivého zohľadnenia všetkých rozhodujúcich skutočností, bude zaviazat' odporkyňu 1/ znášať trovy vzniknuté v konaní navrhovateľovi v rozsahu 50% čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 303,67 eur (1/2 z 607,34 eur), ktoré pozostávajú z iných trov - súdny poplatok a záloha na znalecké dokazovanie v sume 133,-eur (1/2 z 266,- eur) a z trov právneho zastúpenia v sume 170,67 eur (1/2 z 341,34 eur), na zaplatenie ktorých túto zaviazal.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozhodnutí povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od jeho právoplatnosti. Súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky, má za následok zročnosť celého plnenia.

Cit. zákonné ustanovenie, v prvej vete upravuje lehotu na plnenie povinností, ktorú súd v rozhodnutí uložil. V zásade platí, že ak je v rozhodnutí uložená povinnosť plniť, je účastník, ktorému bola táto povinnosť uložená, povinný ju splniť ju do 3 dní od jeho právoplatnosti. Len v odôvodnených prípadoch, môže súd určiť lehotu dlhšiu, ktorú stanoví podľa okolnosti daného prípadu, napr. podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a podobne. Druhá veta cit. zákonného ustanovenia, umožňuje súdu rozhodnúť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach. Táto veta pokrýva všetky tie prípady, kedy je plnenie už splatné, avšak vo výnimočných prípadoch, môže súd rozhodnúť, že sa bude plniť v splátkach. Odôvodnenosť týchto prípadov sa posudzuje podobne, ako pri prvej vete, tohto ustanovenia.

V preskúmanej veci odvolací súd dospel k záveru o opodstatnenosti využitia možnosti danej mu ust. § 160 ods. 1 O.s.p. a vzhľadom na osobné, majetkové a finančné pomery odporkyne 1/, ktorej jediným príjmom je rodičovský príspevok, tejto povolil trovy konania splácať v mesačných splátkach po 20,- eur, pretože zaplatenie trov naraz, či vo vyšších splátkach by túto, ako aj jej mal. dieťa nepochybne vo vzťahu k zabezpečeniu ich základných životných potrieb ohrozilo, pričom na strane navrhovateľa, neboli zistené také skutočnosti, ktoré by opodstatnene mohli viesť k záveru o jeho existenčnom ohrození, či výraznom zásahu do jeho sféry, pre prípad nenahradenia týchto trov jednorazovo.

Na základe uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti, ktorou rozhodol o povinnosti odporkyne 1/ nahradiť trovy konania navrhovateľovi, za použ. ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania, súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania ,nakoľko obe strany mali len čiastočný úspech v odvolacom konaní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.